

WERICHOVCI * Klub dobré nálady * PRAHA

MINI ZPRAVODAJ 2019/2020

KLUBOVÝ ÚNOR

8. 2. od 19 h * KARNEVAL loupežníků, zlodějů, zlatokopů a dobrodruhů všeho druhu. Bude to v KC Průhon. Že moc netančíte? Nevadí, přijďte poslouchat a pobavit se s námi. Tentokrát nám přijde zahrát COUNTRY PANOPTIKUM. Zábavný bazar se připravuje (můžete také něčím přispět). Občerstvení si vezměte vlastní (bude jen malý bufet - káva, čaj, víno na doplnění). Pro členy KDN vstupné 70,- Kč, ale jestli jste se ještě nehlásili, napravte to URYCHLENĚ.

10.2. V klubovně Městské knihovny od 17.30 h * UNIKÁTY ze zvukového archivu Osvobozeného divadla. Další lahůdky ze své sbírky nám opět připravuje Petr Prajzler. * Ale můžeme se tam sejít už **od 15.30 h**, protože v klubovně bude povídat publicista Jakub Kamberský o Janu Werichovi a o nahrávkách, které vyšly na kompletu Jan Werich: SUMA SUMÁRUM. A samozřejmě s ukázkami. Takže máte možnost absolvovat dva pořady v jednom. Oba jsou se vstupem zdarma, jak to bývá v Městské knihovně zvykem při pořadech pro seniory.

12.2. ve Werichově vile od 17 h. * Werichovské setkávání : LETEM SVĚTEM se dvěma

publicisty, žurnalisty a spisovatele FRANTIŠKEM CINGEREM a jeho hostem KARLEM HVÍŽĐALOU. Oba pánové mají velmi blízko k Osvobozenému divadlu a k jeho následníku divadlu Semafor. František Cinger, kterého Wikipedie označuje za českého literárního historika, napsal kromě jiných i několik knížek o protagonistech OD - *Smějící se slzy aneb Soukromý život Jana Wericha*, 2004 * *12 podob Jana Wericha*, 2005 * *Šťastné blues*

aneb z deníku Jaroslava Ježka, 2006. Karel Hvížd'ala vydal loni pro nás hodně zajímavou knihu: *Jiří Suchý & Tingltangl aneb Tři a půl rozhovoru s Jiřím Suchým*.

Tak o tom všem a ještě mnohém dalším bude řeč na tomto našem vzácném setkávání. Není asi mezi námi nikdo, kdo by se nesetkal se jmény Karel Hvížd'ala a František Cinger. A kdyby se přece jen někdo našel, řekněte mu, ať přijde 12. února do Werichovy vily. A že ručíme za to, že nebude litovat! Vstupné: 90,- Kč, senioři 60,- Kč, KDN 50,- Kč.

20. 2. 2020 ve 20.02 h, případně i 20.20 h * PROCHÁZENÍ – Chodovská tvrz. Zdena a Karel Orlíkovi připravili zvláštní pozvání na docela malý výlet na Chodov. Podle shora uvedených časových parametrů jste jistě pochopili, proč právě v tuto hodinu. Takže:

Sraz je na stanici metra Chodov v 17.30 h. Odtud dojdeme k Chodovské tvrzi (do 15 minut chůze). Pokud jste tam nebyli ještě na momentální výstavě: POP-ART! Andy Warhol, Roy Lichtenstein, Jim Dine, Robert Indiana, Jasper Johns, Allen Jones, Robert

Rauschenberg a další, půjdeme se na ni podívat. Jedná se o prodejní výstavu děl nejslavnějších představitelů pop-artu, čili popular-artu, který se stal novodobým uměleckým směrem vznikajícím paralelně v USA a Velké Británii na přelomu 50. a 60. let 20. století. Vstupné 30/60 Kč. Pro ty, kdo výstavu viděli nebo by chtěli být až při přípitku v hospůdce, mohou se tam dopravit individuálně i autobusy na zastávku Chodovská tvrz a pak se doptat. Výstava je otevřená do 19 hodin, takže v 19 hodin se sejdem u vchodu / východu a přesuneme se do restaurace Chodovská tvrz. Máme tam rezervovaná místa, ale: **JE NUTNÉ SE předem PŘIHLÁSIT** (jde o místo v restauraci), a to na e-mail: orlikkarel@seznam.cz. Nebo na telefon Evy Gutové: 604 136 139.

Ve čtvrtek 27. 2. od 17 hodin se opět sejdem v CSZS, Bendova 5. Manželé Orlíkovi se s námi podělí o svoje zážitky ze zájezdu do Izraele a Jordánska. Připravili si i pár fotografií k promítnutí, takže přijďte se kochat. A pokud přivedete hosty mimo klub, upozorněte je, že tam máme kasičku, do které mohou přispět na občerstvení.

Ke květnovému zájezdu: Ještě je vás dost, kdo jste nezaplatili zálohu. Teprve po jejím zaplacení budeme moci vést vaši přihlášku jako závaznou. Nejpozději tedy prosíme do poloviny února, musíme upřesnit ubytování!

NEŽ PŮJDETE NA WERICHOVSKÉ POTKÁVÁNÍ

Karel Hvížd'ala je vzácný člověk, kterého exil nezlomil ani nezastavil. Na internetu se můžete dočíst, že v současnosti spolupracuje mj. s deníky MF DNES a Lidové noviny, s časopisem Xantypa, s týdeníky Respekt, Reflex, Euro a dalšími periodiky. V České televizi moderoval týdenní rozhovory v pořadech Press a Přesčas, pravidelně komentuje domácí a zahraniční politické dění a také dění na mediální scéně v Českém rozhlase 6. A také se tam dočtete, co všechno má za sebou: pracoval jako redaktor v časopisu Mladý svět, do r. 1974 byl redaktorem v nakladatelství Albatros. V letech 1978 - 1990 byl v exilu v SRN, kde pracoval v nakladatelství Index v Kolíně nad Rýnem a spolupracoval jako žurnalista s rozhlasovými stanicemi (např. Radio Svobodná Evropa), psal rozhlasové hry a přispíval do exilových časopisů. 1990 - 1992 byl šéfredaktorem MF Dnes a předsedou mediální společnosti MAFRA, v roce 1993 šéfredaktorem Mladého světa, v letech 1994 až 1999 šéfredaktor a spoluvydavatel zpravodajského týdeníku Týden. V 60. letech psal básně. Je autorem dvou až tří desítek knih rozhovorů, knížek pro děti a více než dvou desítek rozhlasových her. Obdržel řadu cen v zahraničí i doma. Za rok 2007 získal novinářskou Cenu Ferdinanda Peroutky.

Karel Hvížd'ala a Karol Sidon, se kterým vydal knihu rozhovorů *Když umřít, tak v Jeruzalémě*

A CO SE CHYSTÁ V BŘEZNU

Předběžně aspoň termínově: 10. 3. Werichovské setkávání ve Werichově vile. ● 26. 3. Centrum sociálně-zdravotních služeb v Bendově 5. ● 31. 3. Městská knihovna. Programové podrobnosti se zatím tají.

KDE BYCHOM SE MOHLI POTKAT aneb POZVÁNKY

CAFÉIDOSKOP, Lazarská 8 /jen vybíráme/ * Vždy v 19.30 h * Rezervace na: www.cafeidoskop.cz

Čtvrtek 6. 2. * Štěpán & Štěpán * Predátoři prvohorních pramoří * Vyprávění vás zavede mezi nejobávanější dravce, postrach všeho živého v dávných prvohorách. * Účinkují: Štěpán Rak, paleontolog, Štěpán Rak, kytarista. Vstupné Kč 180,-

Pondělí 10. 2. * S úsměvem bytového jádra * Intelektuální kabaret Jana Vodňanského nabízí novinky jeho současné aktuální tvorby. Hana Navarová, která skládá hudbu k Vodňanského textům a zároveň je s ním zpívá, patří k osobnostem divadla Sklep. Vstupné Kč 200,-

Úterý 11. 2 * Literární večer s Arnoštem Goldflamem * Vstupné 150,-

Pondělí 17. 2. * Deprese není depka, ale rozvrat řídicích systémů. A její podstatou není smutek, ale neschopnost mít radost; smutek naopak patří k základním emocím a už Freud řekl, že deprese je daň za neprožitý smutek. Přednáší: MUDr. Radkin Honzák. Vstupné 150,-

ŽIŽKOVSKÉ DIVADLO * 3.3. „Večery u Werichů“ * Orchester Ježkovy stopy s trochu jiným programem. Slovem doprovází Miloň Čepelka a paní Eva Tůmová. Program se zatím ladí a v nejbližší době dostaneme podrobnou pozvánku. Dáme vědět.

A ještě informace: Jestli jste nestihli v televizním vysílání pořad RECITÁL JIŘÍHO SUCHÉHO, nebo si ho chcete připomenout, tady je odkaz:

<https://art.ceskatelevize.cz/video/e21954215027>

JAN WERICH: 115 let * Ano, v únoru vzpomeneme 115 let od Werichova narození. A v červnu 115 let od narození Jiřího Voskovce. Oslovili tisíce lidí, a to nejen v jejich době, ale i v naší současnosti. Čím dál tím častěji je citujeme a pořád je čemu se smát při poslechu jejich her nebo písňových textů. Vyšlo toho už tolik tiskem i na CD nebo DVD a stále se objevují nové neznámé nahrávky nebo citáty. Není snad na světě člověk, který by je opravdu všechny znal. A to ani tehdy, když je všechny má

pěkně srovnané v knihovně. Tak pokud máte pocit, že následující ukázka z knihy Jiřího Janouška: JAN WERICH ZA OPONOU je vám povědomá, snad nebude vadit, když si ji přečtete znovu. Je z kapitoly *O smíchu, angažovaném divadle a touze být Falstaffem*.

„Ty dialogy,“ zajímalo mě, „jste si vůbec nepřipravovali?“

„Téma a kostru jo,“ odpověděl. “V den premiéry odpoledne jsme si sedli a řekli: Tak o čem budeme večer mluvit?...“

„To musí být zvláštní stav,“ poznamenal jsem. „Když herec stojí před diváky, nehraje roli a může říci cokoliv.“

„Víte, že je to mystérium? Často jsem o tom přemýšlel. Kolikrát jsem při těch forbínách byl sám sobě posluchačem. Já nevěděl, co řeknu: něco jsem začal a neznal jsem konec. Stál jsem tam a čekal, jak to dopadne. A když byl potlesk, málem jsem tleskal taky. Ne sobě - ale tý hubě, co to řekla. Protože všechno probíhalo jako v hypnóze; připadalo mi, že jsem tlumočník nějakého vlnění, že cosi odněkud sděluji, že předávám vzkazy. A Voskovec mi potvrdil, že míval tytéž pocity. Oba jsme byli na to, co se stane, zvědavější než publikum.“

A CO SEMAFOR

JIRÍ ŠLITR NEJUBILEJNĚ * Jiří Šlitr měl sice svoje výročí už loni, ale proč bychom ho nepřipomněli znovu, zvláště když jsme našli tuhle krásnou fotografii. Jiří Šlitr se narodil v únoru (15.2.), a ten už brzy bude. Tak si přečtěte pár slov Jiřího Suchého v příspěvku „Medajlonk tichého umělce“ z knihy *Sedmdesátka Jiřího Šlitra*. Text psal v roce 1964.

„Jiří Šlitr na scéně brzy zdomácněl, ruměnc, kterej ho dřív při každý vyřčený větě polil, ten zmizel, koktání a blekotání přestalo, přehmatů na piáně ubylo, a tak se

dneska Jiří Šlitr řadí k elitě našeho herectva, teda on sám se jako k ní řadí, ne že by ho někdo k ní řadil, on sám se jako řadí k elitě našeho herectva a nutí mě, abych napsal prej drama, ve kterým by v hlavních rolích vystupoval čtyřlístek: Štěpánek, Höger, Pešek a Šlitr a hlavní dámskou roli by prej hrála jedna slečna vod nich z ulice, kterej už to slíbil.“

A v jednom rozhovoru říká Jiří Suchý kromě jiného: "Napsali jsme spolu asi tři sta písniček, nahráno jich bylo asi padesát a v povědomí jich je asi dalších dvacet. Další jsou neznámé, mnohé z nich vznikly jen proto, aby posunuly děj na jevišti a samostatný život by jim nesvědčil".

°°°**KUFŘÍK, DO NĚHOŽ ČAS NASYPAL HRST DIVADELNÍCH VZPOMÍNEK.** Otevřeno každý den 13 - 19 h, v sobotu 11 - 14 h. V tyto dny je každou hodinu promítán dokumentární film SEMAFOR - CO SE DÁLO, NEŽ VZNIKL V neděli je neotevřeno. Ve „výstavní síňce“, jak píše Jiří Suchý, se budou pravidelně uvádět sobotní filmová odpoledne. Začátek ve 14.30 h, v 15 h se dostaví Jiří Suchý, aby přivítal diváky a uvedl málo známé, případně zcela neznámé filmy z historie Semaforu a firmy Perplex. Toto minikino má kapacitu 15 diváků. Je proto dobré rezervovat si vstupenky včas, na telefonu 233 901 384 (eventuálně 602 21 21 30) každý všední den od 13 do 19 hodin. Program na začátek února:

1.2. Královna bublin. Pohádka pro děti od 10 do 90 let. V hlavních rolích uvidíte Jiřího Suchého a Jitku Molavcovou, která tu překvapivě hraje jeho zesnulou maminku. Dále hrají: Jiří Just, Jolana Smyčková a další.

8. 2. Kolik příležitostí má růže. Dokument o humoru básníka Jana Skácela, ve kterém zpívají a vzpomínají Jitka Molavcová a Jiří Suchý a jejich hosté.

°°°V představení **KDO JINÉMU JÁMU KOPÁ TOHO PÍSEŇ ZPÍVEJ** se Jitka Molavcová a Jiří Suchý probírají písničkami, které mají rádi. Od Karla Hašlera, přes pražské kabarety, Červenou sedmu, samozřejmě i Osvobozené divadlo, éru swingu, ale i budovatelské písně a Semafor. O písničky však není nouze, a tak je každé představení jiné s jinými písničkami. „Ale rozhodli jsme se, že jedna píseň bude na programu pokaždé“ říká Jiří Suchý. „Na rozdíl od ostatních, není k smíchu - toho ostatně během večera je dost. Ale chceme ji připomínat, dokud bude třeba.“

A to je ona:

Když doba zlá
Nás tupou šavlí protne
Jak na povel
Se přestaneme smát
Nastane klid
A národ tiše zkrotne
A my jen žasnem
Co se může stát
Máme se rádi
Pijem z jedný flašky
Někdy i láska
Se k nám dostaví
A pak nám dojde
Že je konec frašky

Idylka končí
Klackem do hlavy
Nám totiž velmi
Odjakživa svědčí
Když do nás hrom
A bída zabuší
A proto dík
Za každý nebezpečí
Které nám lásku
Vrací do duší

*Poprvé zazněla tato píseň ve hře
Mé srdce je Zimmer frei (1997)
a platí dodnes (2020).*

CO NÁM VZKAZUJE RADKIN HONZÁK

...Když se dívám na vaše aktivity, tak nechápu, co všechno stihnete, křtil jste další knihu a snažíte se léčit závislé děti. Proč nejste někde v klidu na chalupě a neodpočíváte?

No, to jsem kdysi potkal kamaráda Miloše Vojtěchovského.... našeho předního gerontopsychiatra, který obor vlastně zakládal. Dědek je sice ještě o něco starší než já, ale je furt činnější. Činorodej a křepkej. A pořád pracuje. To jsem ho přitom takhle před lety jednou zjara potkal na ulici a ptám se: co děláš, jak se máš? A on koukl na hodinky a říká: za dva měsíce čtyři dny a šest hodin jdu do penze. A já povídám: ty? Dědek šmejdivá? Ty že necháš toho všeho šmejdění a nebudeš dělat nic?! A on na to, že se raději rozhodl, že půjde s malou penzí do Stromovky, než s velkou do krematoria. No, v penzi strávil asi tři měsíce, a pak mu manželka řekla, ať už jde proboha zase něco dělat. Tak šel. A pracuje doteď. A to se tehdy psal nějaký osmdesátý devátý. Takže ani já nekončím a neplánuju odpočívat. Jednak bych musel doma uklízet a pak: z důchodu bych nevyžil. To bych se mohl jít pást....

...Bývala jedna taková přirozená společnost pro muže, myslím venkovskou hospodu. Jenomže to dnes taky přestává fungovat. Takže vím zatím o jedné takové věci, která neuvěřitelně pomáhá vylézt z ulity. Univerzita třetího věku. Tam jsem učil a to bylo nejlepší žactvo, jaké jsem kdy měl. To bylo publikum, které bylo vděčné....

/Z různých zdrojů/.